

Short but strong sessions

Gilles Absil

ULiège

A NOT SO INNOCENT PIECE OF SKIN ART

Naar de uiteenzetting van Ann-Sophie De Vos (UZ Gent)

Ann-Sophie De Vos presenteerde een uitzonderlijke casus van een erythema gyratum repens-like (EGR-like) neutrofiele dermatose bij een 80-jarige patiënt, bij wie een onderliggende prostaatkanker en longkanker vastgesteld werd (**Figuur 1**).

Erythema gyratum repens (EGR) is een zeldzame huidziekte die wordt gekenmerkt door concentrische, voortschrijdende huidletsels met een schilferende rand, lijkend op de jaarringen van een boom of nerven in hout. Meestal breiden de letsels zich centrifugaal uit over de romp en extremiteiten. Soms wordt de aandoening als jeukend ervaren.

Figuur 1:

Niet-schilferende purpurische concentrische ringvormige maculae, een beeld van een erythema gyratum-like neutrofiele dermatose.

EGR werd gedurende een lange periode beschouwd als een louter paraneoplastische huidziekte, maar uit recent onderzoek blijkt dat in 30% van de gevallen een niet-paraneoplastische origine kan weerhouden worden. Zo kan de aandoening idiopathisch zijn of te wijten aan een andere oorzaak dan kanker (bv. tuberculose, medicatie etc.). Als het gaat om een paraneoplastische vorm van EGR, betreft het meestal een solide tumor, voornamelijk longkanker ($\pm$ 50% van de gevallen).

Het is een klinische diagnose, maar een histologisch onderzoek is noodzakelijk om andere annulaire en/of EGR-like huidziekten uit te sluiten, zoals bulleuze huidziekten, mycosis fungoides, urticariële/leukocytoclastische vasculitis.

PARADOXAL SQUAMOUS LESIONS IN THE COURSE OF IMMUNOTHERAPY, TO TREAT OR NOT TO TREAT

Naar de uiteenzetting van Clément Lenoir (UCL)

Pembrolizumab is een checkpointremmer en meer bepaald een monoklonale antistof gericht tegen de PD-1-receptor van de cytotoxische T-lymfocyten. Na binding aan die receptor kunnen de T-cellen niet meer door tumorcellen geïnactiveerd worden, wat dus de immuunrespons tegen de tumor stimuleert. Pembrolizumab wordt o.a. gebruikt bij de behandeling van melanoom en spinocellulair carcinoom.

Bijna 40% van de patiënten die behandeld worden met pembrolizumab, krijgt cutane bijwerkingen. Sommige van die bijwerkingen, zoals vitiligo bij de behandeling van een gemetastaseerd melanoom, correleren met een betere oncologische prognose.

Aan de hand van het geval van een 62-jarige patiënte die met pembrolizumab werd behandeld wegens een gemetastaseerd longadenocarcinoom en die meerdere pseudo-epitheliomateuze hyperplastische letsels had ontwikkeld, herinnerde Clément Lenoir eraan dat het moeilijk kan zijn zo'n letsel (hier van medicamenteuze oorsprong) te onderscheiden van een goed gedifferentieerd spinocellulair carcinoom. Hij benadrukte trouwens dat de dermatoloog zeer belangrijk is bij het diagnosticeren en bij de follow-up van de bijwerkingen op lange termijn van nieuwe kankermedicijnen.